

trov globoke brazde. Vrste pa leže vsaksebi blizu do 20 centimetrov.

Kedar so sadike pognale kali, treba je pleti plevel izmed njih, da jih ne vdusi in tako skazi celo delo. Kaže pa pleti z roko, k večjemu se lahko poslužiš plevke ali železa, ki ti ga napravi lahko vsak kovač, da ga je le enkrat pri kom videl.

V časih se čebulu zel natere, da dozori poprej, vendar pa tega ni treba, kajti tista se nagne sama, brž ko je blizu dozorela.

Spravlja se zoreli čebul le o suhem vremenu. Zel in koreninje se odreže, čebul pa pusti nekaj časa na solncu, da ovane, potem pa se razloži po tleh v škednju ali enaki shrambi. Ako postane kateri mehek, tega je treba odbrati, da še ne okuži drugih.

Drobni čebul ali lukec odbere se koj na njivi ter shrani posebej, da se posadi druge spomladi. Kar pa je debelega, za tega pa je najbolji — dober kupec. Prejšnje čase so naši poljanci skupili lepega denarja za-nj in lahko si jih videl na vseh sejnih po Štajarskem, Kranjskem, Koroškem in še dalje so se vozili na svojih dolgih vozih, pokritih s prti na obročih. Sedaj se je tudi ta kupčija nekaj skrčila, vendar pa je čebul naših poljancev še zmirom na dobrem glasu.

Snaga v kurjih spalnicah.

Kure ali kokoši so človeku kaj koristne in težko katera domača perjad mu še služi v toliki meri, kakor neznatna kura. Jajca, meso in celo perje spravi pridna gospodinja v denar, pa tudi za domačo hišo ji pride vse to prav.

Tedaj pa lahko vemo, da vsaka gospodinja tudi skrbi za kure, naj bi se ji tembolj obnesle. Snaga pride pa tudi kuřam prav in posebno zdaj spomladi je čas posnažiti kurje spalnice ali „grede“. Vse blato se naj odpravi iz njih, tudi to na ralicah, na katerih sedé, potem pa se tla z vapnom pobelijo. Prav je, ako se primeša vapnu nekaj karbolove kisline, to pa za to, da se vkončá mrčes, ki se je zaredil čez zimo.

Gnjezda se istotako naj osnažijo in z novo slamo ali pa s senom napolnijo. Dobro je vanjo djati belo jajce, iz porcelana ali tudi iz lesa. Tako gredó kure rajše vanje nest, ako imajo tak „podložek“.

Sejmovi. Dne 2. maja v Celju in na Hajdinju pri Ptuj, v Apačah, v Mariboru, pri sv. Filipu pri Kozjem, pri sv. Barbari v Halozah, pri sv. Treh kraljih v Slov. goricah, na Muti, na Ljubnem, v Lipnici, Trbovljah, v Veržetu, in v Velenju. Dne 3. maja pri sv. Križu na Murskem polju, na Črni gori in v Selnici za Dravo. Dne 4. maja pri sv. Trojici v Slov. goricah, v Št. Juriju na juž. žel., v Lučah, v Stradnu, v Vidmu, Slov. Bistrici, na Ptuj in v Svičini.

Dopisi.

Iz Ptujkega okraja. (Veseli večer.) Veselica na belo nedeljo, katero nam je priredila Ptujška čitalnica v Narodnem domu, se je vrlo dobro obnesla. Privabila si je mnogo izbornega občinstva iz Ptuja, zastopnikov iz domačega okraja in drugih nam prijaznih mest in trgov. Slavna vojaška godba c. kr. 47. pešpolka je z izvrstnim svojim sviranjem začela navdušenje poslušalcev, ki je trajalo od prve do zadnje točke. Vsa slava našim čast. pevkam in pevcem! Zopet so pokazali, da je slovenska pesem mogočna in globoko v srce segajoča. Samospevi, mešani in moški zbori, vsi so bili dobro vajeni in hvalevredno prednašani. Živahen ples po koncertu je trajal prav dolgo. Slava in hvala izvršiteljem in prirediteljem te veselice! Več poslušalcev.

Od sv. Ane v Slov. goricah. (Nabira. Prošnja.) Za B. Raičev spomenik so nadalje darovali ti-le č. gg.: Jak. Hanžič, župnik v Apačah 2 fl., g. dr. J. Lešnik, odvetnik pri sv. Lenartu 2 fl., Karol Wenger, c. kr. okr. sodnik pri sv. Lenartu 1 fl. 50 kr. Po 1 fl. so darovali: Jož. Flek, dekan v Jarenini, Ciper, Mat. Klobasa, žup. pri Negovi, Marko Stuhec, kaplan v Jarenini, Marko Niedorfer, kaplan v Apačah, Alfons Šket, trg. v Dramljah. Neimenovan pri Negovi 55 kr., Ant. Fišer, žup. pri sv. Jakobu 50 kr. Po 20 kr.: Rad. Kurnik, organist pri sv. Lenartu, Josip Jagrič Drvanjski. Po 10 kr.: Al. Poš, orgljavec pri sv. Ani, Fr. Kurnik, kmetski sin v Gasteraji. Skupaj 13 fl. 15 kr., popred že 10 fl. 90 kr. Vse skupaj 24 fl. 5 kr. — Pri tej priliki prosim vse one, ki se še bodo naročili na mojo knjigo: „Jugoslovani v zlati Pragi in slavnem Velegradu“ (naročnina se pošilja k sv. Ani v Slov. gorice, pošta Mureck, cena 50 kr.), naj priložijo kak mili darček tudi za spomenik dike slovenske B. Raiča, kakor so to že nekateri storili. Potem potu upam še mnogo milih doneskov; za vsak vinar vam, ljubi Slovenci, bomo hvaležni. Vsem dosedanjim darovateljem pa se v imenu odbora prav iz dna srca zahvaljujem za obilne doneske. Bog Vam povrni enkrat nad — zvezdami! V. Vakaj.

Od sv. Petra pri Radgoni. (Marsikaj.) Z veseljem moram poročati, da se je tukaj pri nas prva kop po goricah uže do Jurjevega povsodi izgotovila, in to zarad tega z veseljem, ker še nobeno leto, kar pomnim, nismo imeli skozi prvo kop tako ugodnega vremena, letos pa, hvala Bogu! ni niti jedno uro dež, ali kaka druga vremenska nezgoda kopačev mudila. Sicer smo se nekoliko bali, in si govorili, kedaj bomo skopali, ko je začelo dne 13. sušca snežiti. Snežilo je celi teden zmirom naprej ter smo že več, kakor obilo snega imeli. Upali smo sicer, da

bode kmalu prišel gorak jug in nam sneg v vodo spremenil, toda temu ni bilo tako. Jug ni prišel in tako je moral sneg od solca še drugi teden kopneti. predno se nam je spravil izpred oči. Torej smo še le dne 28. sušca kopati začeli, in zdaj je delo šlo zavoljo lepega vremena, kakor sem že omenil, urno izpod rok. Posebno hitro so še pa oni viničarji skopali, kateri so imeli iz Prekmurskega najete kopače. Le-teh revežev je, kakor vsako leto, tako tudi letos v prav obilnem številu došlo v Radgono na trg, kjer so na delo čakali. Tje gredo tedaj viničarji in si jih izberejo, kolikor je kateremu drago, ta deset, drugi petnajst, tretji spet več ali manj, in hajdi ž njimi domov. Bral sem slučajno v graški „tagespošti“, da je dopisnik iz Radgone imenoval to izberanje kopačev na trgu „sejem s sužnji“. No, to bi mu skorej poresničil, kajti reveži od jutra do poznega večera v težko delo vpreženi, in še pri tako slabem živēju, so skorej le res pravi sužnjiki. Da bi se nekoliko okrepčali za težko delo, dobivajo na dan po dvakrat one narejene žganjice, katera ima tukaj pri nas razna imena, kakor n. pr. bukovica, kožuhovica in Bog si ga vedi, kako se še vse drugače imenuje, toliko je pa gotovo, da si ubogo ljudstvo s tem strupom zdravje spodkopuje. Ne smem pa reči, da bi povsod to čmigo dobivali kopači, o kaj še, so še tudi izjeme, kjer delavci dobodo prave naravne pijače, da si onemogle ude pokrepčajo. Torej dosti tega, drugokrat se bodem pa spet oglasil, gospod urednik, ako vam bo ljubo. Za zdaj nimam več; da bi kaj o letini pisal, to še zdaj ni mogoče, ker še zaradi suše vse nekako dremlje, nič ne more prav kaj zeleneti. Tudi trta po vinogradih se jako počasi giblje. Uzrok temu bo vendar pač to, da je trta po zimi pa le nekoliko pozeblá. Dal Bog, da bi ji le ne škodovalo veliko! Iv. D.

Od St. Jurja ob juž žel. (Občni zbor „Cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spod. Štajar“.) [Dalje.] Dalje obravnava, kako je drevesca saditi: kam jih saditi, koliko metrov narazen naj jih sadimo. Govornik tu omenja, da se dostikrat zasadi sadovnik pregosto in priporoča jablane, hruške, črešnje po 10 metrov narazen; orehe, kostanje pa 15 metrov narazen saditi; češplje pa se smejo nekoliko bolj skupaj saditi. Sadi pa naj se kakor prostor dopušča ali v podobi štirjaka (kvadrata) ali pa v podobi enakostranskega trikotnika. Kako se prostor za sajenje zmeri, nam je govornik pokazal z vrstico na šolski tabli prav razločno. Drevje, katero je zasajeno pregosto, rodi slabši sad, ker eno drevo jemlje redilne tvarine iz obližnje zemlje drugemu, pa tudi zrak in solnce ne moreta do posameznih na pregosto nasajenem drevju. Jame je dobro kopati vsaj 3 mesece prej, predno se

sadi in sicer navadno po 1 met. globoke in 1½ metra široke, če pa je zemlja slaba, naj se koplje še globoke in širje. Jama naj se potem do ¾ zasuje z mešanim gnojem (kompostom), potem se še le drevo gori posadi, a predno pridejo drevesa v jame, naj se potaknejo po jamah koli, katere je dobro na v zemljo segajočem koncu nekoliko ožgati, da ne gnjijejo tako hitro, ali pa s terom namazati. Ker se tu in tam nahajajo brezvestniki, ki razven drugih reči še celo kole od drevesec krađejo, priporoča govornik, kjer bi to potrebno bilo, da se na špičastem koncu, ki sega v zemljo, povprek pribije desčica, ki se potem v jamo zasuje ter brani kol izdreti iz zemlje. Govornik na dalje obravnava: Kdaj naj se drevesca sadé? Drevje naj se sadi in presaja takrat, ko drevo počiva, ko se ne preteka sok po njem. Kakšna drevesa naj sadimo? Drevo, katero mislimo vsaditi, naj bode zdravo in dobro koreninasto. V suhem poletju naj se drevesom priliva, a ne prav pogosto in po malem; bolje je drevesu dobro priliti in ga potem nekaj časa zopet pri miru pustiti. Drevo naj se h kolu priveže najbolj s slamo in sicer pod krono, pri tleh in na sredi; če je pa drevesce vetru razpostavljeno, ga je pa dobro tudi v kroni privezati, da ga veter ne zlomi in sicer naj se priveže v podobi ležeče osmice. Da jih zajec ne oglođa ali jim mrčes ne dela kvare naj se drevo ovije s slamo ali namaže z apnom. Ko je govornik še preračunal vrednost sadnega drevesa, sklepa svoj spodbudljiv in podučljiv govor z iskreno željo, naj bi se Spodnje-Štajarci v obilosti oklenili „Cesarjevič Rudolfovega društva“, katero si je tako plemenito nalogo naložilo; po marljivem delovanju bode postala naša „zelena“ Štajarska res pravi sadunosni vrt v blagor in veselje njenih marljivih prebivalcev. G. predsednik Ipavc, ki je med tem časom nazaj prišel in predsedništvo sam prevzel, se je g. govorniku toplo zahvalil, kar je z gromovitim odobravanjem med navzočniki odmevalo.

(Konec prih.)

Od sv. Lenarta v Slov. gor. (Posojilnica.) Na povabilo deželnega poslanca dr. Radaja se je lansko jesen mnogo rodoljubov Št. Lenartskega okraja pri sv. Lenartu izbralo, kateri so sklenili, za Št. Lenartski okraj posojilnico z neomejenim poroštvom osnovati. Pri tistem zboru so se navadne pravila sprejela, tudi odbor je zvoljen bil. Ta odbor obstoji iz ravnatelja in iz sedem udov. Tačasni udje so: ravnatelj Matija Polić, posestnik pri sv. Lenartu, odborniki: Peter Mesarec, posestnik pri sv. Jurju in predsednik okrajnega zastopa, Jan. Krautič, posestnik pri sv. Jurju, Janez Strah, župnik pri sv. Rupertu, Anton Vogrin, posestnik iz Porčiča. Za računskega pregledovalca je izvoljen dr. Anton Suhač, župnik pri sv.

Ani, in zanjegovega namestnika Franca Ješofnika, posestnika iz spodnjega Porčiča. Ta zadruga je z dovoljenjem c. kr. okrožne kot trgovinske sodnije v Celju od 15. aprila 1887 št. 1759 v zadrugi zapisnik vbelježena, in bode svojo delovanje v petek 6. maja v hramu ravnatelja Matija Polič-a pri sv. Lenartu začela. Povabijo se tedaj vsi rodoljubi, to posojilnico podpirati, da bo kmalu na trdne noge vstopila. Bog daj dober uspeh!

R.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V torek dne 26. apr. obhajal je maršal c. kr. vojne nadvojvoda Albrecht šestdesetletnico svoje vojaške službe. Na večer poprej mu je 450 vojaških godcev naredilo podoknico. Svitli cesar so bili vpričo pri tej veliki godbi, pa tudi v torek pri veliki paradi zunaj Beča na Schmelzi. — Isti den se je začela v drž. zboru razprava o državnem proračunu. Ta razprava bode dolga in tudi huda vojska, dobro, da bodo gg. poslancem le besede za orožje. Primanjka pa letos najmanj za 67 milj. goldinarjev. — V gosposki zbornici je vit. Schmerling malo opravil s svojim govorom proti ministru Pražaku, odsek so sicer izvolili, ki naj presodi ministrovo odredbo, sicer pa so visoki gospôdi srea ostala mrzla. — Gradec je imel te dni posebno srečo. Najprej so imeli tam krčmarji shod ter so ugibali, kako bi se njim kaj pomaglo, za njimi pa so sešli možje, v čijih rokah so hranilnice, kar jih imamo na Stajarskem in na zadnje je praznovalo še štaj. obrtno društvo svojo 50letnico in se je nje še obrtnikov iz sosednjih dežel vdeležilo. Mi še nismo ni čuli ni brali, da bi bili le-ti kaj posebnega uganili. — Slov. kmetje ne poznajo še prav „bauernbunda“, sicer bi mu ne sedali na limanice ter bi ne pristopali va-nj. Možje ki so temu društvu na čelu, so zagrizeni nemčurji, to bi že samo slov. kmetom lahko odprlo oči. — V Goricah v slov. Zili je v noči veliko-nočne nedelje 27 hiš, še več pa drugih poslopij zgorelo do tal. Škode je za 170.500 gld. Vrli „Mir“ nabira za pogorelece milih darov, tudi „Slov. Gosp.“ rad vzprejme, ako mu čejo čast. bralci kaj poslati za nesrečne rojake. — V Ljubljani imajo sedaj večkrat slov. gledišče, to pa v čitalnici; v nedeljo dne 1. maja bode pa tako v Kamniku. Ali bi ne bilo mogoče, da bi se izgodilo enako tudi kje v katerem naših mest ali trgov? — Pri porotnih obravnavah v Gorici so tudi slov. možje, le-ti se zglasé, kedar jih pokliče predsednik, kakor ni drugače mogoče, s tem, da rekó: „Tukaj“. G. predsedniku in drugim lahončičem pa to ni po volji ter bi radi, da odgovoré naši možje po laški. Oj napetnosti! — Prihodnjo nedeljo imajo v Dornbergu pri Gorici vinsko razstavo. Letos se jim

obnese ona javaline bolje, kakor lani, kajti leto 1886 je bilo po Primorju za vino dobro. — Drž. obrtna šola se začne že letos jeseni. Mestni zastop terja, da bode poduk na njej samo lašk. Ako pa ostane vlada mož beseda, bode poduk tudi slovensk. — Buzet, malo mesto v Istri, ima večino hrvaških prebivalcev, a doslej je bil zmerom obč. zastop v rokah peščice lahončičev; pri volitvah, ki se vrše te dni, pa zmaga menda po vseh razredih hrvaška večina. Kar se tiče skupnih stroškov našega cesarstva, mora jih nositi nekaj naša, avstrijska, nekaj pa ogerska skupina dežel. Kakor stojé sedaj stvari, plača jih naša skupina 68.6, ogerska pa 31.4 %. Tako ostane še tudi za prihodnjih deset let. Pravica to ni, pa ni se doslej dalo drugače. Prav bi bilo, da plača naša 66, ogerska pa 34 % toda Ogri imajo trdo glavo.

Vunanje države. V Bolgariji še je vse v starem redu ali bolje neredu, kajti vlada še stoji sicer na nogah, toda pripravlja se veliko rok, da ji jih izpodbije, čem prej bo mogoče. Ubogo je pri tem le ljudstvo, za katero se puli sedaj ta, sedaj druga stranka velikašev. Vladi primanjkuje denarja a hvali se sedaj, da ima na Angleškem za-nj že trdnih obljub. Trezen človek nima v to hvalo veliko vere. — Srbija ima sedaj svoj križ z ministri, ker so si navskriž. Nekaj jih gleda k nam v Avstrijo, nekaj pa gori na Rusijo, kralja pa ni volja dati jim slova, najbrž za to, ker nima drugih, da bi se na-nje zanesel. Denarja tudi tam pomanjkuje vladi. — Rusija kupuje veliko moke in ovsa. Svet si to tako razlaga, da se ona pripravlja na vojsko. Mogoče, toda ni potreba, da si razlagamo tako ono nakupovanje, saj ima Rusija veliko vojakov v orožju in tem je treba jesti, če tudi ni vojske. — Bismark kaže sedaj sv. Očetu in torej katol. cerkvi prijazno lice. Možu, kakor je Bismark, hodi pač za veliko stvar, če se tako prelevi ter se iz sovražnika prenapravi skorej čez noč v zagovornika sv. cerkve. — Veliko hrupa je nastalo te dni v nemških in francoskih listih. Nek Schnaebele, v francoski službi, je bil par stopinj na nemško zemljo, v Alzacijo, stopil, v tem pa ga je nemški redar hotel dati v zapor, toda mož je zbežal nazaj na francoska tla. Vse eno pa so nemški redarji stopili za njimi ter so ga ujeli, češ, da je ščul alzacijske vojake, naj bi jo potegnili na Francosko. Doslej še ni znano, kaj je hilo na tem resnice, bati pa se je bilo, da bode to uzrok — vojske. Tako bi tudi že gotovo imeli, ko bi ne bilo na obeh stranéh strahú. — Angleška kraljica nosi že blizu 50 let kraljevo krono a v tem času se je katol. Ircem hudo godilo. Nič manj kakor poldrugi milijon jih je gladú pomrlo, poltretji milijon pa so jih iztirali s posestev in do celih štirih milijonov se jih je izselilo, največ v Ameriko. To je grozno.